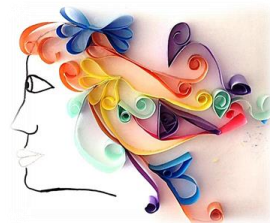

KOUNÍK

Školní noviny / květen 2016 / číslo 80 / Základní škola Kounice

Jaro ve druhé třídě

Kdo by neměl rád jaro! Děti ve druhé třídě určitě ano. Jaro se stalo naším hlavním tématem měsíce dubna. V prvouce jsme se učili o tom, co se děje v jarní přírodě a poznávali různé květiny. V hudební výchově jsme si o jaru zpívali, ve výtvarné výchově jsme nakreslili pěkné obrázky a při českém jazyce jsme napsali vyprávění o tom, co všechno jsme se o jaru dozvěděli. Někteří žáci se dokonce pokusili vymyslet básničku. Posuďte sami, jak se nám dařilo.

Miroslava Roudnická

Jaro začíná 21. března a končí 20. června. Na jaře mám ráda, že můžu být s kamarádkami venku. Na jaře je vše veselejší. Příroda je barevnější. Na jaře je méně nemocí. Jaro je moje nejoblíbenější roční období.

Johana Halaxová

Krásné jaro

Na jaře se rodí mláďátka,
stromy vystrkují poupátka.
Čápi se vrací od moře,
země se po zimě otevře.
Velikonoce jsou jarní svátky,
kluci si chystají své pomlázky.

Anna Kukrálová

Jarní příroda

Zelená se travička a rodí se zvířata. V dubnu je
apríl. Slavíme Velikonoce. Na jaře svítí slunce.
Děti mají rády jaro, protože si mohou hrát
venku.

Miša Janetka

Jaro

Příroda se probouzí ze zimního spánku. Na jaře se rodí mláďata, například koťátka, štěňata a morčata. Kvetou stromy a květiny. Na jaře nosíme lehčí oblečení. Mravenci a včely už pracují. A slaví se Velikonoce.

Hana Lauberová

Příroda na jaře

Včely zadečky vystrkují,
kytičky hned opylují,
dobroučkový medík udělají.
Petrklíč hezky voní,
v přírodě se všechno mění.

Kateřina Hedrlínová

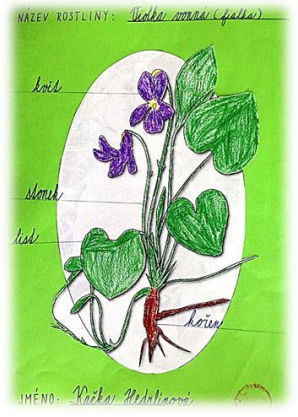

Na jare přiletěla včela,
zima je pryč.
Vlaštovka přiletěla,
a už rozkvétá petrklič.
Sluníčko se usmívá,
a ptáček si zas zpívá.

A child's drawing of a blue bicycle in a green field. The bicycle is the central focus, drawn with thick blue strokes. It has a black seat, handlebars, and wheels. A red flower with a green stem and leaves is positioned to the right of the bicycle. In the background, there is a line of green trees and a person wearing a red shirt and blue pants standing on the right. The sky is blue with yellow sun-like shapes. The ground is green with some red patches.

Na jaře rozkvétají kytíčky,
například sněženky a tulipány.
Pejskové mají štěňátka
a kočky mají koťata.
Na jaře se otepluje.
Jsou Velikonoce.
Můžeme hrát venku fotbal.

Již v pátek si každá třída vylosovala, jakým způsobem ztvární téma "Vajíčko". My jsme si vylosovali vymýšlení básničky. Tu jsme také předvedli ostatním třídám prvního stupně a zároveň jsme se těšili tím, jak si s náročným úkolem (vajíčko malované, vajíčko pečené, vajíčko divadelní a vajíčko matematické) poradily ostatní třídy. Jako odměnu jsme měli najít pravý velikonoční poklad - krásně zdobená vajíčka od paní Urdové, které tímto mnohokrát děkujeme.

Adam Mrázek

Škaredou středu 23. 3. 2016 si užily i děti za 2. stupně. Konala se soutěž, ve které čekala n vítěze lákavá cena. Mohli jsme vyhrát týden bez domácích úkolů a testů. Na Modré pondělí se vybraní zástupci tříd sešli v přístavbě a vylosovali své třídy barvu. Šestá třída si vylosovala žlutou, sedmá červenou, osmá modrou a devátá zelenou. Úkolem bylo vymyslet krátkou, vtipnou a dvouminutovou scénku, která souvisí s danou barvou. Všechna vystoupení byla krásná, ale vyhrát může jen jeden. Na prvním místě se umístili devátáci.

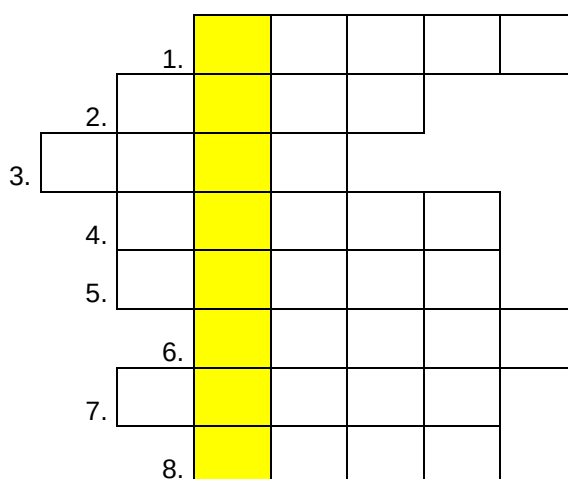
Cenu si velmi užili, ale mrzelo je, že to bylo na tak krátkou dobu.

Anna Kadeřávková, Lenka Lišková

Jarní křížovka – Znáte naše mlád'ata?

1. Mládě kachny
2. Mládě kočky
3. Mládě prasete
4. Mládě husy
5. Mládě žáby
6. Mládě psa
7. Mládě ovce
8. Mládě slepice

Kačka Heřtusová, Eliška Hájková

Noc s Andersenem

V noci z pátku na sobotu proběhl na naší škole již 9. ročník Noci s Andersenem. Tématem letošního ročníku byli hrdinové nejen v dětských knížkách. Za celou noc jsme potkali takových hrdinů hned několik, a ještě jsme se navíc dozvěděli spousty nových informací.

Setkali jsme se s Filipem - klukem, jenž přerušil skvěle rozjetý cyklistický závod proto, aby pomohl jednomu z fanoušků, který během závodu utrpěl závažné zranění. Filip byl za tento čin oceněn vítězstvím v anketě Dětský hrdinský čin roku a o jeho záslužném skutku se psalo i v novinách. Dalším hrdinou, který s námi trávil noc, byl Jakub z knížky Roalda Dahla Jakub a obří broskev.

Kuba nás pěkně napíнал. Nechtěl nám prozradit, jak jeho příběh skončí. Netrápilo nás to ale dlouho - ve skupinkách jsme si konec knížky dotvořili sami.

Jenže jak vůbec vznikne taková knížka? No, není to nic lehkého. Nám s tím naštěstí pomohli dva poslové z minulosti, kteří nám o vzniku a vývoji knížek povídali. Hrdinou se té noci stal každý z nás - ono totiž dojít v noci (pouze za svitu svíček) do klášterní knihovny a podepsat se pod dohledem tajemného mnicha na společný pergamen, není nic pro slabé náтуры. Ale když my jsme nutně potřebovali získat tajné indicie pro naše skupiny a jinak to bohužel nešlo. Naštěstí jsme se hned na začátku noci v rámci společných her přesvědčili, že táhneme za jeden provaz, a že se jeden na druhého můžeme spolehnout. Děkuje všem maminkám za dobroty, které nám napekly k snídani, a všem zúčastněným, kteří s námi do toho i letos šli.

Vendula Dovolé

Školní anketa

V neděli 8. 5. měly svátek všechny maminky. Zeptali jsme se našich dětí, čím by asi nejvíce tu svou potěšily. Nejčastěji je to kytička, přáníčko, vlastnoruční výrobek a pusa. ☺ Děkuje za všechny odpovědi a doufáme, že si maminky svátek hezky oslavily.

Kdyby byla potřeba, tak bych jí darovala svůj orgán.
Kytíčkou, čokoládkou, pusinkou, mnou.
Nejvíce, aby si mohla odpočinout a nepracovat.
Přáníčkem, vystoupením a dárkem.
Kdybych pomohla hlídat sestru,
Aby mohla maminka jít za ostatními maminkami.
Že bych jí dala pusu! A kytku a přáníčko.

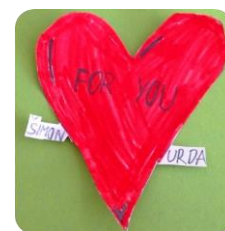
Maminku potěším kytíčkou.

Petr Maryska

Navštívila bych ji a dala ji velikánskou pusu. *Simona Roudnická*
Krásným náramkem a kytíčkou. *Kateřina Zacharová*

Nejraději, bych mamce dala vše, co mám. *Míša Štosková*
Svoji maminku mám nejradši, vždy mi pomůže
s učením a poradí mi, když mi něco nejde.

Maminka říká, že největší dárek jsem já a má sestra. *Matěj Macháček*
Udělála bych vše, proto aby se měla dobře. *Hana Ságnerová*
Květinou a bonboniérkou. *Tereza Kuncová*

Dominika Polanecká

Shakespeare trochu jinak

V pondělí 21. března jsme vyrazili s Klubem mladého diváka do Divadla v Dlouhé. Čekalo tam na nás představení Souborné dílo Williama Shakespeara ve 120 minutách. Nejdřív nám muži v černém dali

instrukce potřebné k pochopení režisérského záměru. Dokonce nám pověřili o panu s přezdívkou Montek, kterému toto jméno dali po nehodě s pyrotechnikou. Dozvěděli jsme se o každé Shakespearově hře, a to vždy originálním způsobem. Např. hru Macbeth (název nečtěte nahlas, jinak musíte běhat) zvládli herci ve skotských sukních. Dokonce jsme viděli i hokejový zápas v Košicích, ve kterém se hrálo o anglickou korunu. Při jedné hře dokonce pekli člověka a diváci mohli ochutnat pěkně vypečené prstíky. Na nás naštěstí nezbyly. Poslední hrou byl Hamlet. Představení se všem líbilo a už se těšíme na další.

Katarína Galgociová

Autor fotografie Martin Špelda, archiv Divadla v Dlouhé

Čtvrtáci na exkurzi v Národní galerii

4. třída navštívila Veletržní palác v Praze. Program se jmenoval „Moje první návštěva galerie“. Nejdříve jsme se svezli proskleným výtahem až do 5. patra – adrenalinový zážitek! Pod vedením milé lektorky Aničky se děti dozvěděly vše o galerii – jaká díla se vystavují, jak je galerie získává a také zajímavosti o historii budovy. Zaměřili jsme se na obraz Jana Zrzavého „Kleopatra“, který jsme si v dílně společnými silami nakreslili a sestavili.

Moc se nám v galerii líbilo a určitě ji zase navštívíme.

Melanie Moravcová

Poznáš naše jarní květiny? Spoj obrázek a název.

konvalinka vonná

sněženka podsněžník

sedmikráska chudobka

smetánka lékařská

orsej jarní

sasanka hajní

pryskyřník plazivý

Kačka Heřtusová

Rozhovor s Aničkou Martinkovou (z VIII. třídy), která moc hezky maluje:

1. Co nejraději kreslíš?

Portréty.

2. Kreslíš raději na plátno nebo na papír?

Asi na papír.

3. Co nejvíce používáš ke kreslení?

Tužku, někdy štětce a akrylové barvy.

4. Jakou techniku máš nejradši?

Olejomalba.

5. Kde jsi přišla ke kreslení?

Inspirací od tatky.

6. Proč zrovna kreslení?

Protože kreslení miluji a je to můj život.

7. Jak dlouho kreslíš?

Od 3 let, poprvé jsem nakreslila portrét tatky.

8. Kde bereš inspiraci?

Na internetu z obrázků.

9. Jaké máš přání do budoucna?

Tatka by si přál, abych šla na zlatnici, ale podporují mě v tom, co chci dělat.

10. Čím chceš být?

Chci se stát profesionální malířkou.

11. Jak dlouho ti trvá nakreslit portrét?

Asi týden, někdy dva.

12. Kreslíš někdy zvířata?

Jenom výjimečně.

13. Co ti vůbec nejde nakreslit?

Kytky. Ty mi vůbec nejdou.

14. Na jaký obraz jsi hrdá?

Myslím, že nejvíce se mi povedl portrét australské modelky Mirandy Kerr.

15. Jaký malíř tě inspiruje?

Nejčastěji kreslím podle ruského malíře Leonida Afremova.

16. Co se chystáš nakreslit?

Asi zpěvačku Adele, ale dlouho mi trvá, než si něco vyberu.

17. Kdo ti radí při malování?

Nejvíce mi radí tatka.

Děkujeme Aničce za rozhovor!

Eliška Hájková

Školní anketa

Už několik měsíců sportujeme v nové hale. Zeptali jsme se, jak se dětem líbí a který sport si tam nejvíce užívají. Nejoblíbenějším se stal florbal, těsně za ním vybika a míčové hry a také běhání. Ale není potřeba se u každého sportu potit, dá se tam prostě i jen tak ležet. ☺ Ale je to také sport?

Hala je převelice hezká a rád tam ležím. *Filip Vorlíček*

Baví mě vybika je fajn, že ji máme. *Kuba*

Moc se mi líbí. Jsem ráda, že nemusíme běhat tak daleko k hale. Nejraději hraju honičky. *Terka Janků*

Líbí se mi moc. Šplhání na tyči. *Mia*

Mám nejvíce ráda běhání. *Vivi Cooková*

Moc se mi líbí hala. Mám ráda běhání. *Týna Tučková*

Moc se mi líbí nová hala, ale nevím, jaký sport mám nejvíce ráda, proto volím všechny. *Anna Jedelská*

Hala se mi líbí hrozně moc a nejraději hrají florbal, fotbal a vybiku. *Šimon Urda*

Líbí se mi moc a moc v hale dělám za sport florbal. *Kateřina Hedrlínová*

Nová hala se moc líbí. Celou tu dobu co se hala stavěla, jsem netrpělivě čekala na dostavění. Mým nejoblíbenějším sportem je skok do výšky. *Miša Vondráčková*

Hala se mi líbí moc, je super. Ráda hraju vybiku, fotbal a házenou. *Simona Roudnická*

Strašně se mi líbí hala a nejvíce se mi líbí běhání. *Kateřina Z*

Moc se mi líbí nová hala, nejraději tam hrají florbal. *Jan Štefanča*

Nová školní hala se moc povedla. Můj nejoblíbenější sport je skok do výšky. *Miša Vondráčková*

Moc, moc, moc se mi líbí. Za sport tam dělám nejraději florbal. *Matěj Macháček*

Je moc hezká a velká, což je super! Ráda tam dělám florbal. *Sofie Schovancová*

Dominika Polanecká

Projekt Veselé zoubky

V dubnu probíhal v první třídě naší školy projekt Veselé zoubky. V první části jsme se seznámili s technikou čištění zoubků, povídali jsme si o tom, z jakých částí se zoubek skládá, co mu prospívá a na interaktivní tabuli jsme plnili "zubní" úkoly. Za odměnu pak každý z nás dostal taštičku plnou potřeb pro čištění zoubků.

Druhá část už byla o poznání složitější. V rámci soutěže pro školy na téma "Prevence zubního kazu", jsme si připomněli teoretické poznatky z první části projektu a společně jsme si přečetli příběh o Barborce a cucavých bonbonech. Pak nám maminka našeho

spolužáka - paní Zoubková, která pracuje jako zubní laborantka, vyprávěla o tom, jak se vyrábí zoubky pro ty, kteří už ty svoje nemají. Každý z nás dostal sádrový odlitek horní čelisti, ve které chyběly vždy 3 - 4 zoubky. Odlitek jsme si nejdříve barevně upravili vodovými barvami tak, aby působil opravdově. Na modelech, které nám přinesla paní Zoubková, jsme vyhledávali, které zoubky v našich odlitcích chybí. Nakonec už jsme jen chybějící zoubky pomocí modelíny umístili na správné místo v čelisti a bylo hotovo. Výsledky projektu si můžete prohlédnout v přístavbě školy. Nafočené je pošleme do zmiňované soutěže a vás prosíme, abyste nám drželi palce, protože pokud budeme úspěšní a naše výtvořky se budou líbit, bude naše třída zařazena do losování o zájezd do Divadla Spejbla a Hurvínka.

Vendula Dovole, Anna Kadeřávková

Není perník jako perník ...

Klobouk kouzelníka Pokustona plul mezi hvězdami a v něm spali dva králíci – Bob a Bobek. A spali by dál, kdyby je neprobudilo horké slunce „Bobe, vstávej! Vidím moře! Vidím velikého chlapa s roztaženými rukama!“ Bob vytáhl sluneční brýle a řekl: „Bobku, to je přece Rio a ten chlap je socha Krista, který žehná celému městu. Zaletíme teď na ten rozestavěný stadion. Vypadá to, že se tu ještě moc nezavádí.“ „Zaparkovali“ svůj klobouk na nejvyšší tribuně a vydali se směrem k Atlantskému oceánu.

Když dorazili na pláž, přiletěli k nim dva modří papoušci. „Ahoj, já jsem Blu a tohle je Perla. Co tu děláte vy dva v kožichu?“ „Přiletěli jsme závodit na olympiádu a stadion je jen plný dělníků a závodníci tu nejsou!“ řekl Bob a utřel si zpoceně uši. „No jo, ale olympiáda přece začíná až v srpnu! Sportovci tu ale už jsou a trénují. Pojd'te, seznámím vás s některými. Táhle je Merida, fajn holka, střílí z luku. A vedle ní je Jeníček s Mařenkou. Ona skáče do výšky a on do dálky. Pojd'me za nimi.“

Bobek už sotva klopytal v horkém písku, když uviděl záchranu. Veliký slunečník a pod ním stín. Skočil velkým králíčím skokem a přistál na břiše našťavaného kluka. „Hele, králíku, tady ležím já!“ Merida s Mařenkou se jen smály, ale Jeníček vypadal našťavaně. „Ahoj, vy se tady připravujete na olympiádu?“ zeptal se Bobek. Jeník se ušklíbl a nevypadal moc dobře. Měl kruhy pod očima, celý byl takový zelený a pořád se mu klepaly ruce. „Nevypadáš jako sportovec, jsi nějaký unavený,“ řekl Bobek a raději Jeníčkovi slezl z hubeného těla. „Neboj, dám si trochu perníku a zase budu v pohodě,“ zasmál se sebevědomě Jeník. „Cože? Tady v Riu máte perník? Ten miluji!“ vyskočil Bob. Holky se na sebe smutně podívaly a Mařenka králíkům řekla: „Perník, který tady peče jedna (ježi)baba, není ten sladký s marmeládou, ale nebezpečný a hodně ti ublíží! Je to droga, která ti na chvílku pomůže a pak ti sebere z těla nejen sílu a energii, ale i chuť do života. Stojí i hodně peněz a Jeník si ho začal kupovat, když se mu nedařilo ve skákání. Teď se sice cítí perfektně, ale je to jen na chvíli!“ Merida se přidala: „A sportovec nesmí brát drogy!“ Perla a Blu se rozhořčeně přidali: „Nejen sportovci! Nikdo by neměl brát drogy, jsou velmi nebezpečné! Tady v Riu potkáváme hodně feťáků, kteří už ani nepracují, neradují se ze života, ale kradou a ubližují. Jenže co s tím? S feťákama je těžká řeč. Stanou se závislími na drogách a nikdo jim už nepomůže.“ Bob a Bobek se na sebe podívali. „No a nedalo by se tomu nějak zabránit?“ zeptal se Bobek. „Bohužel ne, člověk může jedinečně vyhledat pomoc odborníků a začít se léčit,“ řekla smutně Merida. „Teď bychom se měli někde ubytovat, začíná se stmívat.“ Merida jim nabídla ubytování pro sportovce, kde bydleli i Jeníček s Mařenkou.

Přišel večer a unavení Bob a Bobek se zachumlali do klobouku. Po chvíli uslyšeli kroky, ale ve tmě nemohli poznat, o koho jde. „Hele Bobe, já mám strach, co když je to zloděj? Ale neblbni, budeme ho sledovat. Raději o tom informuj i ostatní!“ Jenže, kde je Jeníček?

Merida s Mařenkou, králíci i modří papoušci se vydali na pátrací akci. Potichu se plížili uličkami a nakukovali do všech koutů, až se dostali k rozpadlé chaloupce. Kdo tu bydlí? Na dřevěné tabulce bylo napsáno: „Čerstvý perník“. Mařenka odloupla tabulku a našťavaně ji odhodila do křoví. Najednou se otevřela dvířka a vylezla ven ošklivá baba. „Máte zájem o perníček, děvčátka? A co pánové králíci? Taky by si dali? Mám čerstvý, právě navařený.“ Merida se nebojácně ozvala: „Nemáme paní. My tu hledáme našeho kamaráda Jeníčka. Neviděla jste ho?“ Babizna mávla rukou někam do křoví a řekla: „Tam je, fetka jedna, ten už má dost!“ Všichni se k němu vrhli a snažili se mu pomoci. Ale bylo zle a Jeníček už je ani nepoznával. Hrozně se klepal a oči měl zavřené. Mařenka začala plakat a Merida rychle vytočila nejdřív číslo na záchranku a pak hned na policii.

Byla to strašidelná a dlouhá noc. Jeníčka odvezli do nemocnice a Mařenka ho tam doprovodila. Policie zatkla babu a s ní i dědka, který jí pomáhal shánět zákazníky.

Přišlo ráno a Bob s Bobkem seděli na kraji oceánu a smutně koukali na vlny. Co bude dál? Najednou se za nimi objevila Merida. Nesla králíkům velikánské perníkové srdce. „Tohle jsem upekla pro vás, kluci. Je sladké po medu, to vám neublíží. Jeníček se v nemocnici uzdravuje a slíbil, že se půjde léčit ze závislosti. Mařenka bude s ním a snad se oba zúčastní další olympiády. Já se vrátím domů a budu pomáhat všem, kteří se zapletou s drogou. A vám ještě jednou moc děkujeme, jste prima!“ Merida se ještě usmála a byla pryč.

„A co my dva, Bobe? Olympiáda ještě není a mně je tu hrozně horko!“ Bob se zamyslel: „Chtělo by to nějaké dobrodružství, Bobku.“ A najednou z oceánu vykoukla malá oranžová rybka a řekla: „Ahoj, já jsem Nemo, neviděli jste Dory?“

Najdou králíci z klobouku Nemovu kamarádku Dory? To si přečtete příště!

Katarína Galgociová

Jarní úklid obce

Jako každý rok jsme s příchodem jara vyrazili i my, žáci základní školy, uklidit svět kolem nás. Každá třída měla na starosti jednu část obce a od nejmladších po nejstarší jsme pečlivě prolezli všechna zákoutí přidělených území, aby v nich nezůstal ani jediný papírek. A bylo co sbírat! O okolí školy se staráme po celý rok pravidelně. Každý týden má některá třída službu na úklid, a tak máme kolem sebe stále hezky čisto.

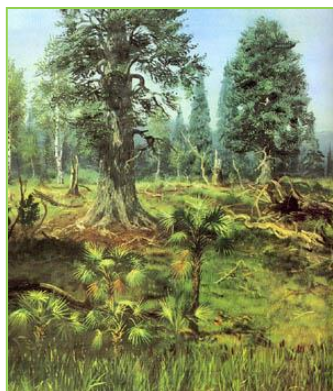
Andrea Stránská, Lenka Lišková

Nejde elektrina? Nevadí! Vyrážíme do kina.

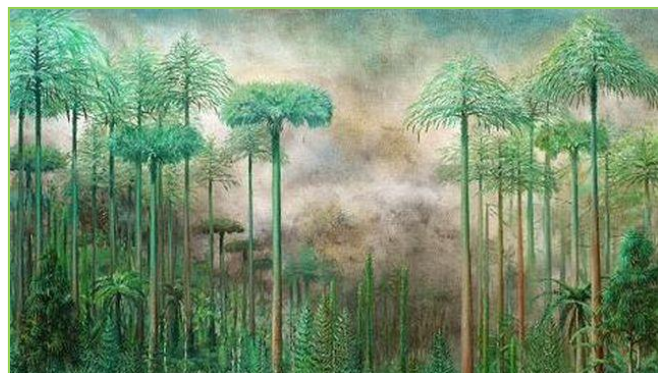
Žáci 5., 6., 8. a 9. třídy jeli 17. 3. do kina v centru Černý Most. Mladší děti jely na animovaný film Zootropolis – město zvířat a ti starší na Polednici. Před začátkem filmu si většina žáků koupila popcorn. Filmy se všem líbily, i když Polednice nám nepřipadala jako horor. Jelikož jsme všichni četli Kytici od K. J. Erbena, očekávali jsme, že dítě v příběhu zemře, a mysleli jsme, že se Polednice ve filmu bude recitovat.

Lucie Podveská, Andrea Stránská

Příroda za třetihor

Dnes se podíváme do třetihor. Je to doba, kdy už dinosauři vymřeli po nárazu obřího asteroidu do Země. Tento díl je zaměřen pouze na rostliny a krajinu třetihor. Rostliny v třetihorách byly hodně podobné našim. Krytosemenné rostliny tu dominovaly.

Plavuně vznikly v pozdním nejmladším útvaru starších prvohor, během útvaru mladších prvohor však dosáhly největšího rozvoje. Jde o první skupinu, u níž se objevují listy. Největší druhy dosahovaly výšky až 40 metrů s dvoumetrovým průměrem kmene. Ve vrstvách uhlí se jejich fosilie nacházejí v hojném množství. *Přesličky* v období útvaru mladších prvohor měly podobný vzhled jako dnešní druhy, dosahovaly však výšky až 20 metrů (podle některých údajů i 30 metrů) s metrovým průměrem kmene. *Kapradiny* v útvaru mladších prvohor rovněž často dosahovaly stromového vzrůstu a tvoří podstatnou složku materiálu uhelných slojí. Země za třetihor byla jiná než dnes, kontinenty byly ještě spojené.

Hynek Kukrál

ZŠ Kounice / květen 2016

Školní noviny pro vás připravují žáci volitelného předmětu Mediální výchova: Eliška Hájková, Hynek Kukrál, Lucka Podveská, Kateřina Heřtusevová, Lenka Lišková, Dominika Polanecká, Anna Kadeřávková, Andrea Stránská, Sandra Peřtová, Katarína Galgociová, Kateřina Hamplová, vyučující: Dagmar Sedláková
kontakty: casopiskounik@seznam.cz, zskounice@volny.cz